

Επίσημη Δοξολογία επί τη υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου στο Σύδνεϋ - “Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της αλληλοπεριχωρήσεως”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

«Άστράπτει καί λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ». Τον λόγο αυτό, από το στιχηρό των Αίνων της Κυριακής της Ορθοδοξίας, απέδωσε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος στη λαμπρά και πανηγυρική ατμόσφαιρα που επικρατούσε το πρωί του Σαββάτου, 5 Οκτωβρίου 2024, κατά την επίσημη Δοξολογία επί τη υποδοχή του στην Αυστραλία, η οποία τελέστηκε στον ιστορικό Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στην «καρδιά» του Σύδνεϋ. Της

Δοξολογίας προηγήθηκε η τέλεση των θυρανοιξίων του άρτι ανακαινισθέντος περικαλλούς Ιερού Ναού.

“Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της αλληλοπεριχωρήσεως, της καταλλαγής, της αμοιβαίας κατανοήσεως και της αλληλογνωριμίας, η οποία αντιλαμβάνεται τις ιδιαίτερες ποιμαντικές ανάγκες των ανθρώπων κάθε εποχής και κάθε τόπου, και με άκραν ευαισθησίαν, μητρικήν στοργήν και ανοικτούς ορίζοντας ίσταται παρά το πλευρόν ενός εκάστου εξ ημών ως Μήτηρ φιλόστοργος και όχι ως κριτής αδέκαστος εις πάσαν περίστασιν έτοιμος να κρίνει, να επικρίνει και να καταδικάσει”, πρόσθεσε μεταξύ άλλων ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#), στην αντιφώνησή του.

Δείτε σε επανάληψη τη Δοξολογία:

Τόσο το εσωτερικό του Καθεδρικού Ναού, όσο και ο περιβάλλων χώρος και οι παρακείμενες οδοί, είχαν κατακλειστεί από χιλιάδες ευσεβείς χριστιανούς, οι οποίοι έσπευσαν να καλωσορίσουν τον Παναγιώτατο, να καταθέσουν την αγάπη και τον σεβασμό τους και να λάβουν την ευλογία του. Κατά την άφιξή του, συνοδεία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, ο Πατριάρχης έγινε αποδέκτης ενθουσιωδών επευφημιών και παρατεταμένων χειροκροτημάτων, ενώ μαθητές και μαθήτριες τον έραναν με ροδοπέταλα υπό τους ήχους χαρμόσυνων κωδωνοκρουσιών.

Την τελετή προς τιμήν της ιστορικής, αποστολικής επισκέψεως του Προκαθημένου της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην πέμπτη ήπειρο, τίμησαν με την παρουσία τους η Κυβερνήτρια της Νέας Νοτίου Ουαλίας κ. Margaret Beazley, ο Ομοσπονδιακός Πρωθυπουργός της Αυστραλίας κ. Anthony Albanese και ο Υφυπουργός Πολιτισμού της Ελλάδος κ. Ιάσων Φωτήλας, ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Από πλευράς της τοπικής Εκκλησίας, τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Μακάριο πλαισίωσαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι, μέλη της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου. Παρέστησαν, επίσης, οι Ιεράρχες και Κληρικοί, μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας, ο Ιερός Κλήρος και οι Μοναστικές Αδελφότητες της Νέας Νοτίου Ουαλίας, Πρέσβεις και Πρόξενοι, Αυστραλοί Υπουργοί, Βουλευτές και Γερουσιαστές, Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε., Καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, Πρόεδροι των Ενοριών-Κοινοτήτων και των ευαγών Καθιδρυμάτων, μέλη των Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων, Διευθυντές, εκπαιδευτικοί και μαθητές σχολείων, κ.ά..

Τον Παναγιώτατο καλωσόρισε εν εκκλησία ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, ο οποίος στην εισαγωγή της προσφωνήσεως του, δανειζόμενος έναν στίχο από την ακολουθία της Αναστάσεως: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια», σημείωσε χαρακτηριστικά ότι «η χαρά, η ευφροσύνη και η αγαλλίαση των πνευματικών σας τέκνων εδώ στην Ωκεανία, είναι πασχάλια και αναστάσιμη και ο ενθουσιασμός τους παραπέμπει πραγματικά στο κενό μνημείο της Αναστάσεως και στο υπερώο της Πεντηκοστής».

Στη συνέχεια, ο Αρχιεπίσκοπος περιέγραψε συνοπτικά την ιστορική πορεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, μνημονεύοντας έναν προς έναν τους αιετίμους προκατόχους του και σημειώνοντας ότι από το 2019 κι έκτοτε, προσπάθησε και ο ίδιος να βαδίσει επί των ευλογημένων βημάτων τους, «βημάτων ειρήνης, ενότητας, καταλλαγής, ιάσεως των συντετριμμένων, ανορθώσεως των κατερραγμένων και συναρμόσεως των διεστώτων». Συμπερασματικά δε, εξέφρασε την πεποίθηση πως η εκατόχρονη πορεία της Ι. Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας «δικαίωσε την απόφαση του Πατριαρχείου μας να την ιδρύσει, αφού κατά τη διαρρεύσασα εκατονταετία φάνηκε αντάξια των προσδοκιών της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως».

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος περιέγραψε, επίσης, τις παρεμβάσεις που εκτελέστηκαν κατά την ανακαίνιση του Ι. Καθεδρικού Ναού του Σύδνεϋ, ενώ εμφανίστηκε αισιόδοξος για το μέλλον της τοπικής Εκκλησίας, υπό την πνευματική πάντοτε σκέπη του Ιερού Κέντρου της Ορθοδοξίας. «Η ιεροκανονική αναφορά της πέμπτης ηπείρου στο ωμοφόριό Σας αποτελεί τη μεγαλύτερη ευλογία και εγκαύχησή μας εν Κυρίω», δήλωσε χαρακτηριστικά απευθυνόμενος στον Οικουμενικό Πατριάρχη, ενώ κατέκλεισε με λόγους από καρδιάς για το σεπτό πρόσωπό του: «Η Πατριαρχία του δεν κλείστηκε σε σχέδια ανθρώπινα, δεν περιορίστηκε στην κοινή λογική και δεν προωθήθηκε από φθαρτές δυνάμεις του κόσμου τούτου. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έλκεται από μια δύναμη που συνεχώς αυξάνει. Είναι μια ξεχωριστή μορφή με μια ιδιαίτερη αποστολή, κάτι που δεν συμβαίνει συχνά στην ανθρώπινη ιστορία»».

Ακολούθως, απηύθυναν χαιρετισμούς η Κυβερνήτρια NNO, κ. Margaret Beazley, και ο Πρωθυπουργός κ. Anthony Albanese, οι οποίοι, αμφότεροι, εξήραν τη συνεισφορά του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας στο Αυστραλιανό Έθνος. Ειδικότερα, ο κ. Albanese ανακοίνωσε την έμπρακτη στήριξη του σχεδίου αναπτύξεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, το οποίο περιλαμβάνει την πλήρη ανακαίνιση των κεντρικών εγκαταστάσεών της στο Redfern του Σύδνεϋ, συμπεριλαμβανομένης της ανακαινίσεως της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου και της δημιουργίας Μουσείου του Ελληνισμού της Αυστραλίας. Για τον σκοπό αυτό, η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της χώρας θα διαθέσει χρηματοδότηση ύψους 25 εκατομμυρίων δολαρίων.

Κατά την αντιφώνησή του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε καταρχάς την πατρική ευαρέσκειά του, διότι «διαπιστούμεν ότι εδώ η Ρωμιοσύνη “ανθεί και φέρει κι άλλο” – κατά την λαϊκήν μούσαν – ώδε και η εκλεκτή εκλογάς του Συνταγματίου του Θρόνου, η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, πεφιλημένη θυγάτηρ της Μεγάλης Εκκλησίας, την οποίαν ιθύνει και πηδαλιουχεί αξίως και θεοφιλώς ο Ιερώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας και αγαπητός εν Χριστώ αδελφός και φίλος κ. Μακάριος, και της οποίας τέκνα πολυτίμητα και ηγαπημένα είσθε άπαντες, σεις τα αποδημητικά πτηνά της Ρωμιοσύνης, οι οποίοι εις καιρούς δυστήνους και δυσχειμέρους αφήκατε τη Μητέρα Πατρίδα, με την επιθυμίαν καλυτέρων συνθηκών ζωής, αλλά και με τον νόστον της επιστροφής εις τα μύχια των καρδιών σας».

Στη συνέχεια, έκανε εκτενή αναφορά στην οικουμενική ευθύνη και διακονία της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, ενώ σε άλλο σημείο τόνισε πως Αυτή είναι, εξ αντικειμένου, ο θεματοφύλακας και εγγυητής της δισχιετούς Παραδόσεως της Εκκλησίας. «Ταύτην την καλήν μαρτυρίαν, την παρακαταθήκην της πίστεως, την αποστολικήν δηλονότι Παράδοσιν», επεσήμανε, «ως εκλεκτή θυγάτηρ του Αποστολικού Οικουμενικού και Πατριαρχικού Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως, διεφύλαξεν η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας από της ιδρύσεώς της έως και σήμερον». Αφού σημείωσε την καθοριστική προς αυτήν την κατεύθυνση συμβολή των αιιδίμων Ποιμεναρχών της πέμπτης ηπείρου, επαίνεσε την ποιμαντορία του νυν Αρχιεπισκόπου, «Μακαρίου του Κρητός, του σεσοφισμένου και εχέφρονος Αρχιερέως, όστις εισοδεύει την Ιεράν Αρχιεπισκοπήν Αυστραλίας εις την δευτέραν εκατονταετίαν αυτής εν χρησταίς ελπίσι και προσδοκίαις μεγάλαις». «Και είναι τω όντι άξιος επαίνων και συγχαρητηρίων ο Ποιμενάρχης σας», υπογράμμισε, «διότι υπείκων τη Αγία του Χριστού Μεγάλή Εκκλησία και τω Πατριάρχη, ήλθεν εδώ εις την μακρινήν πέμπτην ήπειρον το 2019 και από της πρώτης στιγμής της αφίξεώς του έδωκε, κατά το δη λεγόμενον, τα δείγματα της γραφής του, προσκαλών και περικρατών τον λαόν πλησίον της Εκκλησίας και εργαζόμενος αόκνως και ανυστάκτως υπέρ της ενότητος, ήτις διεσπάσθη εις μερικές περιπτώσεις κατά το παρελθόν, αλλά χάριτι Θεού και δια της υπερπροσπαθείας του Αρχιεπισκόπου όλα βαίνουν προς την αισίαν έκβασιν. Χαιρόμεθα ιδιαιτέρως, διότι η μέριμνα και η φροντίς του Αρχιεπισκόπου σας είναι

η “επανεκκλησιοποιήσις” και η ανακαίνισης της ζωής της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, ήτις δεν περιορίζεται μόνον εις τα έργα υποδομής και ευποιίας, διά τα οποία δικαίως πρέπει να είναι υπερήφανος ο εκλεκτός αδελφός Μακάριος, αλλά κυρίως διότι χάρις εις τας ρηξικελεύθους επιλογάς του και την μακρόπνοον προοπτικήν του έθεσε την Αρχιεπισκοπήν εις νέας και στερράς βάσεις διά να εισέλθῃ εις την δευτέραν εκατονταετίαν του βίου αυτής με ακόμη μεγαλυτέραν δυναμικήν και περισσότερον ελπιδοφόρους προοπτικάς. Φρονούμεν ότι την δυναμικήν αυτήν δεικνύει εξόχως και η ανακαίνισης και η αγιογράφησις του περικαλλούς Καθεδρικού τούτου Ναού, ήτις αποτελεί μικρογραφίαν της αλλαγής και της ανακαινίσεως που συντελούνται εν τη Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας απ’ άκρου εις άκρον».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανέτρεξε με συγκίνηση στην προηγούμενη επίσκεψή του στην πέμπτη ήπειρο, προ τριών σχεδόν δεκαετιών, διακρίνοντας ότι πολλά έκτοτε έχουν αλλάξει, παρά μόνο «η αγάπη και η αφοσίωσις των Ελλήνων της Αυστραλίας εις την Μεγάλην Εκκλησίαν και εις την Μητέρα Πατρίδα, η προσήλωσις των εις τα ιδεώδη και τας παραδόσεις του Γένους, η νοσταλγία της επιστροφής εις τα άγια χώματα των προγόνων». «Όμως, οι Έλληνες απέκτησαν στερεάς βάσεις εδώ, εις την ευλογημένην γην της Ωκεανίας», παρατήρησε ακολούθως, «και έγιναν σημαντικόν και αναπόσπαστον τμήμα της κοινωνίας, εις τρόπον ώστε είναι παντελώς άτοπον και αδύνατον να ομιλή κανείς περί της συγχρόνου αυστραλιανής πραγματικότητος, χωρίς να

αναφερθή διεξοδικώς εις τους Έλληνας Ομογενείς και εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν».

Σημειώνεται ότι ο Παναγιώτατος αφίχθη χθες το βράδυ στο Διεθνές Αεροδρόμιο του [Σύδνεϋ](#), και πραγματοποιεί πολυήμερη επίσημη επίσκεψη στην [Αυστραλία](#), προκειμένου να προεξάρχει των εορταστικών εκδηλώσεων επί τη εκατονταετηρίδα της σημαντικής αυτής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου στην πέμπτη ήπειρο.

Έμπλεος συναισθημάτων χαράς και υλικής συγκινήσεως, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος καλωσόρισε χθες τον Παναγιώτατο «στο σπίτι του», εστιάζοντας στην ιστορικότητα των στιγμών και στην ευλογία που βιώνει το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, καθώς συνεορτάζει τα εκατό έτη από την ίδρυση της τοπικής Εκκλησίας με «έναν από τους πλέον αναγνωρισμένους, παγκοσμίως, και χαρισματικούς θρησκευτικούς ηγέτες της εποχής μας».

«Σήμερα, κάτω από τον Σταυρό του Νότου, εκπληρώθηκε ένας από τους βαθύτερους πόθους μου, ο οποίος γαλουχήθηκε για σχεδόν 30 χρόνια – να δω τους

Ορθοδόξους πιστούς της Αυστραλίας, τους οποίους αγαπώ και μου έχουν λείψει πολύ», αποκρίθηκε, εμφανώς συγκινημένος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Διαβάστε αναλυτικά: [Με δάκρυα χαράς κλήρος και λαός στο Σύδνεϋ υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη - Το πρόγραμμα της Πατριαρχικής επίσκεψης στην Αυστραλία](#)

Η αντιφώνηση του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Αὐστραλίας κ. Μακάριε, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ καί

ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς,

Ἐξοχωτάτη κ. Margaret Beazley, Κυβερνήτρια τῆς Ν.Ν.Ο.,

Ἐξοχώτατε κ. Anthony Albanese, Πρωθυπουργέ τῆς εὐλογημένης, δημοκρατικῆς καί ἐλεύθερης χώρας τῆς Αὐστραλίας,

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς,

Τίμιον Πρεσβυτέριον, Διακονία τοῦ Χριστοῦ,

Ὅσιώτατοι μοναχοί καί μοναχαί,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Πρέσβεις,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Ὑπουργοί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Βουλευταί καί Γερουσιασταί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες οφφικιάλιοι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,

Ἐλλογιμώτατοι κύριοι Καθηγηταί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων καί τῶν εὐαγῶν Καθιδρυμάτων,

Ἐκλεκτά μέλη τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων,

Ἀξιότιμοι κύριοι Διευθυνταί τῶν Σχολείων καί λίαν ἀγαπητοί μαθηταί,

Τέκνα πολυφίλητα καί ἐκλεκτά τῆς Ρωμηροσύνης καί τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,

Εὐσεβές ποίμνιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας,

«Ἀστράπτει καί λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ».

Αὐτός ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου, ὁ περιγράφων τόν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, θεωροῦμεν ὅτι ἀντικατοπτρίζει τήν πανηγυρικήν, ἀστράπτουσαν καί λάμπουσαν πραγματικότητα τήν ὁποίαν βιοῦμεν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀφίχθημεν εἰς τήν περιώνυμον πόλιν τοῦ Σύδνεϋ, γενόμενοι δεκτοί ὑπό χιλιάδων πιστῶν ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας εἰς τόν διεθνῇ ἀερολιμένα

Kingsford Smith, αλλά και σήμερα κατά την επίσημον και θερμήν υποδοχήν τῆς ἡμῶν Μετριότητος καί τῆς τιμίας Συνοδείας ἡμῶν, ὑπό τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας κ. Anthony Albanese, τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου, τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, τῶν Πολιτειακῶν Ἀρχῶν, τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καί τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, συνεχίζομεν νά βιώνωμεν τήν χαράν τῆς Πεντηκοστῆς, τήν βεβαιότητα τῆς ἐνότητος, τόν παλμόν τῆς Ὁμογενείας, τόν ἐνθουσιασμόν τῶν νέων, τήν ἀγάπην τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου καί τήν ἀφοσίωσιν πάντων εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον καί τόν Πατριάρχην τοῦ Γένους. Λαμπρά καί ἀγλαοφανές, λοιπόν, ἡ παροῦσα ἡμέρα, καθὼς συνήχθημεν ἅπαντες, ὃ τε κλῆρος καί ὁ λαός, εἰς τόν περίλαμπρον καί ἄρτι ἀνακαινισθέντα τοῦτον Ἱερόν Καθεδρικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, καί χαίρομεν καί ἀγαλλόμεθα, ὅχι μόνον διότι σπανίως ἔχομεν τήν εὐκαιρίαν νά ἐπισκεπτόμεθα τήν Ἀντίχθονα, ἀλλά κυρίως διότι διαπιστοῦμεν ὅτι ἐδῶ ἡ Ρωμηοσύνη «ἀνθεῖ καί φέρει κι ἄλλο» – κατά τήν λαϊκὴν μοῦσαν – ἐδῶ καί ἡ ἐκλεκτὴ ἐκλογὰς τοῦ Συνταγματίου τοῦ Θρόνου, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας, πεφιλημένη θυγάτηρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τήν ὁποῖαν ἰθύνει καί πηδαλιουχεῖ ἀξίως καί θεοφιλῶς ὁ Ἱερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καί ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καί φίλος κ. Μακάριος, καί τῆς ὁποίας τέκνα πολυτίμητα καί ἡγαπημένα εἴσθε ὅλοι εσεῖς τὰ ἀποδημητικά πτηνά τῆς Ρωμηοσύνης, οἱ ὅποιοι εἰς καιροὺς χαλεπούς καί δυσχειμέρους ἀφήκατε τήν Μητέρα Πατρίδα, μέ τήν ἐπιθυμίαν καλυτέρων συνθηκῶν ζωῆς, ἀλλά καί μέ τόν νόστον τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰ μύχια τῶν καρδιῶν σας.

Ἐκ τῆς Βασιλευούσης Πόλεως τῶν ὀνείρων καί τῶν θρύλων, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ – ἀλλά ὅχι τεταπεινωμένου -, τοῦ ἀειφώτου καί ἀειλαμποῦς Φαναρίου, κομίζομεν τήν ἀγάπην καί τήν στοργήν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς Ὁμογενείας καί ἐκφράζομεν τήν χαράν καί τήν ἀγαλλίασίν μας διὰ τήν εὐλογητὴν αὐτὴν ἱεραποδημίαν εἰς τήν μακρυνὴν ἡπειρον τῆς Ὠκεανίας, κατὰ κυριολεξίαν εἰς τοὺς ἀντίποδας καί τήν ἄκρην τοῦ κόσμου, διαδηλοῦντες καί διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὰς οἰκουμενικὰς καί ἀπείρους διαστάσεις τῆς Ρωμηοσύνης καί νέμοντες τὰς ἀκτινοβόλους μαρμαρυγὰς τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἄλλ’ ὅμως ἡ χαρὰ πάντων ἡμῶν εἶναι πεπληρωμένη καθ’ ὅτι ἐπισκεπτόμεθα τήν εὐλογημένην ταύτην χώραν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐξόχως σημαντικῆς ἐπετείου τῆς συμπληρώσεως ἑκατονταετίας ὀλοκλήρου ἀδιαλείπτου καί ἀκμαίας παρουσίας καί θαλλούσης πνευματικῆς ζωῆς, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της τόν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1924, ὑπό τοῦ αἰοδίμου Προκατόχου ἡμῶν μακαριστοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ’, ὡς Ἱερά τότε Μητρόπολις Αὐστραλίας, ἥτις βραδύτερον ἀνήχθη εἰς τήν περιωπὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς • δεῖγμα καί αὐτό τῆς προνοίας καί ἀγάπης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας διὰ τόν ὑπ’ οὐρανόν Ἑλληνισμόν, ὅστις ἀφίχθη ἐδῶ εἰς τήν

άχανῃ ἡπειρον τῆς Ὠκεανίας μεσοῦντος τοῦ 19ου αἰῶνος, καί, κατά τό ἀρχαῖον ἔθος τῶν προγόνων, ἔκτισε σεβάσματα τῆς πίστεως καί ἔπηξε θυσιαστήρια τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων.

Εἰς τήν οἰκουμενικήν εὐθύνην καί διακονίαν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐντάσσεται καί ἡ διαποίμανσις τῶν Ὁρθοδόξων ἐκτός τῆς γεωγραφικῆς ἐπικρατείας τῶν παραδοσιακῶς Ὁρθοδόξων χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου, οἵτινες διαβιοῦν ἐν Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ καί Ὠκεανία, ἥτοι ἐκτός τοῦ ἐδάφους τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, ἀνεξαρτήτως ἐθνικῆς καταγωγῆς, γλωσσικῆς ἰδιαιτερότητος καί πολιτισμικῶν καταβολῶν. Τό ἰδιαίτερον τοῦτο ἱεροκανονικόν προνόμιον τῆς Ὑπερορίου Δικαιοδοσίας, ὡς λέγεται ἐν τῇ κανονικῇ καί ἐκκλησιαστικῇ ὁρολογίᾳ, ἐπεφυλάχθη εἰς μόνην τήν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὐχί, ὡς λέγεται συνήθως ὑπό τινων, ἐπειδὴ ὑπῆρξεν ἡ Αὐτοκρατορική ἔδρα τοῦ Βυζαντίου ἀλλά διότι μόνον τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον διέθετε τήν πολύτιμον πεῖραν, σοφίαν καί ἐμπειρίαν τῆς διαποιμάνσεως διαφορετικῶν λαῶν καί πολιτισμῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως, τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως καί τῆς ἀλληλογνωριμίας, ἡ ὁποία ἀντιλαμβάνεται τάς ἰδιαιτέρας ποιμαντικὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐποχῆς καί κάθε τόπου, καί μέ ἄκραν εὐαισθησίαν, μητρικήν στοργήν καί ἀνοικτούς ὀρίζοντας ἵσταται παρά το πλευρόν ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν ὡς Μήτηρ φιλόστοργος καί ὀχι ὡς κριτής ἀδέκαστος εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔτοιμος νά κρίνη, νά ἐπικρίνη καί νά καταδικάσῃ. Τοῦτο, ἀσφαλῶς, οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία συσχηματίζεται πρὸς τόν κόσμον καί τόν αἰῶνα τοῦτον, τουτέστι πρὸς τό κοσμικόν φρόνημα καί τό κακόν, τά ὁποῖα ὀδηγοῦν εἰς τόν πνευματικόν θάνατον.

Ἡ Ἀνατολική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διαφυλάττει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, παρά τήν ἰδικήν μας ἀδυναμίαν τῶν ὀστρακίνων σκευῶν, κατά τό ἀποστολικόν λόγιον «ἔχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν» (Α' Κορ. 4, 7), τήν ἀκαινοτόμητον ἀποστολικήν πίστιν καί τήν Παράδοσιν αὐτῆς. Καί Παράδοσις κατά τόν Ὅσιον Βικέντιον τῆς Μονῆς του Λερίνου εἰς τήν Ἐπαρχίαν τῆς Προβηγκίας τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν Λατίνων Πατέρων καί Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 5ου αἰῶνος, εἶναι «ὅ,τι πάντοτε, πανταχοῦ καί ὑπό πάντων ἐπιστεύθη», («Quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est»). Ἡ Παράδοσις δηλαδή εἶναι ἡ κοινὴ ἐμπειρία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, τῆς Κοινότητος τῶν πιστῶν, ἡ ὁποία ὁμολογεῖται καί διακηρύττεται ὑπό πάντων καί, πρωτίστως, βιοῦται ὑπό πάντων καί κατόπιν εἴτε παραδίδεται ἀγράφως εἴτε κωδικοποιεῖται εἰς τά δογματικά καί

συμβολικά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας ἢ εἰς τὰς συγγραφάς τῶν Πατέρων αὐτῆς.

Ἡ ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς ὁποίας ἀνεφάνησαν οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν μεγίστων Πατέρων καί εἰς τό ἔδαφος τῆς ὁποίας συνεκλήθησαν αἱ ἅγιοι ἐπτὰ Οἰκουμενικά Σύνοδοι καί πολλά ἐκ τῶν Τοπικῶν καί οἱ ἐν ἁγίοις Προκάτοχοι τῆς ἡμῶν Μετριότητος προήδρευσαν εἰς τὰς περισσοτέρας ἐξ αὐτῶν εἶναι, ἐξ ἀντικειμένου, ὁ θεματοφύλαξ καί ἐγγυητής αὐτῆς τῆς δισχλιετοῦς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἄρχίζει ἀπό αὐτόν τον ἰδίον τον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί φθάνει ἕως ἡμῶν ἀδιαστάτως, ἀκαινοτομήτως καί καθολικῶς. Διότι ἡ Παράδοσις, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχει τήν ἔννοιαν τῆς διαδοχῆς, τῆς μεταλαμπαδεύσεως τῆς ἐμπειρίας ἀπό τήν προηγουμένην γενεάν καί τούς δοκιμοτέρους εἰς τήν πίστιν, εἰς τούς ἐπιγενομένους καί νεωτέρους, ὡς σημειώνει χαρακτηριστικῶς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν δευτέραν Ἐπιστολήν του πρὸς τόν μαθητήν του Τιμόθεον: «Σύ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοί ἔσονται καί ἐτέρους διδάξαι» (Β' Τιμ, 2, 1-2).

Αὐτήν τήν καλήν μαρτυρίαν, τήν παρακαταθήκην τῆς πίστεως, τήν ἀποστολικήν δηλαδή Παράδοσιν, ὡς ἐκλεκτὴ θυγάτηρ τοῦ Ἀποστολικοῦ Οἰκουμενικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διεφύλαξεν ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἕως καί σήμερον. Αὐτήν τήν ἱεράν Παράδοσιν τῆς πίστεως καί τοῦ Γένους διεφύλαξαν ὑπὸ τήν σκέπην καί τήν προστασίαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας καί οἱ εὐσεβεῖς πιστοὶ μετανάσται, οἵτινες ἔφθασαν εἰς τήν πέμπτην Ἑπείρον μέ ὁραματισμούς καί ἐλπίδας καί ἠγωνίσθησαν σκληρῶς καί εἰργάσθησαν τιμίως καί διετήρησαν τήν γλῶσσαν καί τήν πίστιν τῶν προγόνων των, καί μετέφεραν εἰς τήν εὐλογημένην αὐτὴν χώραν τῆς Ὠκεανίας, τὰ ὑψηλά ἰδανικά τους, ἥτοι τήν συνοχήν τῆς οἰκογενείας, τήν συνεργασίαν μετ' ἀλλήλων, τήν ἀλληλεγγύην, τήν ἐργατικότητα, τήν ὑψηλὴν ιδέαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τόν σεβασμόν πρὸς τήν διαφορετικότητα τοῦ πλησίου, τήν συμμόρφωσιν πρὸς τὰς κρατικὰς νομοθεσίας, τήν ἀγάπην πρὸς τήν παιδείαν καί τόν πολιτισμόν.

Ὅφείλομεν ὅμως νά ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἱερά Παράδοσις τῆς πίστεως καί τοῦ Γένους διεφυλάχθη πρωτίστως καί κυρίως διὰ τῶν ἀξίων καί θεοφιλῶς ποιμανάντων τήν Ἱεράν ταύτην Ἀρχιεπισκοπὴν, μακαριστῶν Ἀρχιερέων• ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ ἀοιδίμου πράου καί ἀνεξικάκου Χριστοφόρου τοῦ πολλὰ παθόντος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν συνεχείᾳ τοῦ περιουστάτου καί σοφοῦ

Τιμοθέου, τοῦ ἀγαθοτάτου Θεοφυλάκτου, τοῦ προορατικοῦ καί πρωτοπόρου διά τήν ἐποχήν του Ἰεζεκιήλ, τοῦ ρηξικελεύθου καί εὐαισθήτου ποιητοῦ Στυλιανοῦ, ἕως καί τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου τοῦ Κρητός, τοῦ σεσοφισμένου καί ἐχέφρονος Ἀρχιερέως, ὅστις εἰσοδεύει τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Αὐστραλίας εἰς τήν δευτέραν ἑκατονταετίαν της με χρηστάς ἐλπίδας καί μεγάλας προσδοκίας.

Καί εἶναι τῷ ὄντι ἄξιος ἐπαίνων καί συγχαρητηρίων ὁ Ποιμενάρχης σας, διότι ὑπακούων εἰς τήν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί τον Πατριάρχην ἦλθεν ἐδῶ εἰς τήν μακρινήν πέμπτην Ἡπειρον τό 2019 καί ἀπό τήν πρώτην στιγμήν τῆς ἀφίξεώς του ἔδωκε, κατά τό δὴ λεγόμενον, τά δείγματα τῆς γραφῆς του, προσκαλῶν καί περικρατῶν τόν λαόν πλησίον τῆς Ἐκκλησίας καί ἐργαζόμενος ἀόκνως καί ἀνυστάκτως ὑπέρ τῆς ἐνότητος, ἥτις διεσπάσθη εἰς μερικές περιπτώσεις κατά τό παρελθόν, ἀλλά χάριτι Θεοῦ καί διά τῆς προσπάθειας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅλα βαίνουν πρὸς τήν αἰσίαν ἔκβασιν. Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, διότι ἡ μέριμνα καί ἡ φροντίς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου σας εἶναι ἡ «ἐπανεκκλησιοποίησις» καί ἡ ἀνακαίνισις τῆς ζωῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥτις δέν περιορίζεται μόνον εἰς τά ἔργα ὑποδομῆς καί εὐποιίας, διά τά ὅποια δικαίως πρέπει νά εἶναι ὑπερήφανος ὁ ἐκλεκτός ἀδελφός Μακάριος ἀλλά κυρίως διότι χάρις εἰς τὰς ρηξικελεύθους ἐπιλογάς του καί τήν μακρόπνοον προοπτικήν του ἔθεσε τήν Ἀρχιεπισκοπήν εἰς νέας καί στερράς βάσεις διά νά εἰσέλθῃ εἰς τήν δευτέραν ἑκατονταετίαν τοῦ βίου αὐτῆς μέ ἀκόμη μεγαλυτέραν δυναμικήν καί περισσότερον ἐλπιδοφόρους προοπτικές. Φρονοῦμεν ὅτι τήν δυναμικήν αὐτήν δεικνύει ἐξόχως καί ἡ ἀνακαίνισις καί ἡ ἀγιογράφησις τοῦ περικαλλοῦς Καθεδρικοῦ τούτου Ναοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ μικρογραφίαν τῆς ἀλλαγῆς καί τῆς ἀνακαινίσεως πού συντελοῦνται ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Αὐστραλίας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἠγαπημένα,

Ἡ καρδιά τοῦ Πατριάρχου σας σήμερον πάλλεται ἀπό χαράν καί συγκίνησιν, πολλά βλέπομεν ὅτι ἔχουν ἀλλάξει ἀπό τῆς προηγουμένης ἐπίσκεψεώς μας, σχεδόν τριάντα χρόνια πρίν. Πρόσωπά προσφιλή λείπουν καί τά ενθυμούμεθα μέ ἱερότητα, προσευχόμενοι ὑπέρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν• ἓνα καί μόνον δέν ἔχει ἀλλάξει, ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωσις τῶν Ἑλλήνων τῆς Αὐστραλίας εἰς τήν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί εἰς τήν Μητέρα Πατρίδα, ἡ προσήλωσις των εἰς τά ἰδεώδη καί τάς παραδόσεις τοῦ Γένους, ἡ νοσταλγία τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τά ἅγια χώματα τῶν προγόνων. Ὅμως, οἱ Ἕλληνες ἀπέκτησαν στερεάς βάσεις ἐδῶ εἰς τήν εὐλογημένην γῆν τῆς Ὠκεανίας καί ἔγιναν σημαντικόν καί ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς κοινωνίας, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι παντελῶς ἄτοπον καί ἀδύνατον νά ὁμιλῇ κανεῖς περί τῆς συγχρόνου αὐστραλιανῆς πραγματικότητος, χωρίς νά ἀναφερθῇ διεξοδικῶς εἰς τοὺς Ἕλληνας Ὁμογενεῖς καί εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἐξοχωτάτη κ. Κυβερνήτρια,

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνωμονες πρὸς τήν ὑμέτεραν Ἐξόχότητα διὰ τήν λίαν τιμητικὴν παρουσίαν Αὐτῆς, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, εἰς τήν σημερινήν ὑποδοχὴν τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἰς τήν Καθέδραν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, καί χαιρόμεθα ἰδιαίτερος διὰ τήν προσγινομένην τιμὴν, ἣτις ἀσφαλῶς διαβαίνει ἐπὶ τήν Πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν, τὸ Σεπτόν Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. **Ἡ Κοινοπολιτεία τῆς Αὐστραλίας, ἀλλὰ καί ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης εἰς προσωπικόν ἐπίπεδον, ἐκφράζουν τήν ἀκλόνητον δέσμευσίν των εἰς τήν ἐλευθερίαν, τήν ἰσότητα, τήν δικαιοσύνην, τήν ἀνεκτικότητα, τὸν διάλογον καί γενικῶς εἰς τάς ἀνθρωπιστικὰς ἀξίας, εὐεργετήματα, ἅτινα ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ διαβιοῦντες. Ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μοιραζόμεθα τάς αὐτάς ἀξίας καί τάς αὐτάς ἀγωνίας διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καί ὡς ἐκ τούτου συναντῶμεθα καί συμπορευόμεθα.** Ὅθεν, ἐκφράζομεν, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τήν εὐχαριστίαν καί τήν εὐγνωμοσύνην τῆς ἡμῶν Μετριότητος πρὸς τήν ὑμέτεραν Ἐξοχότητα καί δι' αὐτῆς πρὸς τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα.

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ τῆς Αὐστραλίας,

Ἡ παρουσία τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος εἰς τήν σημερινήν ἐκδήλωσιν ἀποτελεῖ δεῖγμα αὐτῆς τῆς δυναμικῆς πνοῆς τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁμογενείας, διό καί ἐκφράζομεν τάς εὐγνώμονας εὐχαριστίας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῆς ἡμῶν Μετριότητος προσωπικῶς διὰ τήν ἐξόχως τιμητικὴν παρουσίαν σας. Καί βεβαίως, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἀπευθύνομεν ἀπείρους εὐχαριστίας ἀναδρομικῶς καί συνολικῶς πρὸς τήν Αὐστραλιανὴν Κοινοπολιτείαν διὰ τήν

άρωγὴν πρὸς τοὺς Ὅμογενεῖς ἀδελφούς μας καὶ διὰ τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς καλυτέρας ζωῆς καὶ προοπτικῆς εἰς ἐποχὰς καὶ ἐνιαυτούς δυσκόλους καὶ κάποτε τραγικούς διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Γνωρίζομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τό ἔργον σας, Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ, καὶ τὴν στήριξιν τῆς Ὅμογενείας πρὸς τό πρόσωπόν σας, διότι πάντοτε εἴσθε πλησίον τῆς Ὅμογενείας τόσον θεσμικῶς ὅσον καὶ καρδιακῶς. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐκ βαθέων καὶ σᾶς ἐπαινοῦμεν διὰ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν τὴν ὁποίαν ἔχετε μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, καὶ διότι πάντοτε εἴσθε ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης εἰς ὅ,τι καλὸν συνετελεῖται εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. **Ἡ προσωπικὴ σας φιλία μετὰ τοῦ ἱερωτάτου ἀδελφοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου συνιστᾷ ἓνα ἀκόμῃ ἐχέγγυον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως σας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ὅμογένειαν καὶ τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίας.** Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως καὶ διὰ τὰς πολλὰς διευκολύνσεις ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπροσκόπτως ἡ ἐπίσκεψίς μας αὕτη. Θὰ χαροῦμε δέ νὰ μᾶς δώσετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταποδώσωμεν τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν ἀγάπην σας εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τοῦ Ὁποίου τὰς αὐλὰς ἀσμένως ἀναμένεσθε ὑμεῖς καὶ ἡ συνοδεία σας.

Καλῶς συναντηθήκαμε καὶ πάλιν, τέκνα καὶ ἀδελφοί. Ἀσπαζόμεθα πάντας ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ βαθεῖα, εὐλογοῦμεν ἅπαντας πατρικῶς καὶ Πατριαρχικῶς καὶ καταθέτομεν τὴν εἰλικρινῇ εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν παρουσίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν σας.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Το πρόγραμμα

Παρατίθεται τὸ πρόγραμμα με τὶς κύριες ἐκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθοῦν στο Σύνδεῦ καὶ τὴ Μεμβούρνη κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς Αποστολικῆς Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως, ἐνῶ γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικῶς με τὶς ἐκδηλώσεις καὶ γιὰ κρατήσεις θέσεων, ὅπου απαιτεῖται, οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἐπισκέπτονται τὸν ιστότοπο: patriarchvisit.org.au.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΨ

- **Επίσημη Δοξολογία ἐπὶ τὴ υποδοχὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου**

Σάββατο 5 Οκτωβρίου, 10:00 π.μ. ἕως 12:00 μ.

Ιερός Καθεδρικός Ναός τοῦ Ευαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (242 Cleveland St,

Redfern NSW)

- **Συναυλία - Εορτασμός των 100 ετών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας**

Σάββατο 5 Οκτωβρίου, 6:00 – 8:00 μ.μ.

Seymour Centre, Πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ (Cnr City Road & Cleveland St, Chippendale NSW)

- **Πατριαρχική Θεία Λειτουργία**

Κυριακή 6 Οκτωβρίου, 7:30 π.μ. – 12:00 μ.

ICC Sydney Theatre (14 Darling Dr, Sydney NSW)

- **Επίσημο Δείπνο**

Τρίτη 8 Οκτωβρίου, 18:00

ICC Grand Ballroom (14 Darling Dr, Sydney NSW)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

- **Πατριαρχική Θεία Λειτουργία**

Κυριακή, 13 Οκτωβρίου, 7:30 π.μ. – 12:00 μ.

Margaret Court Arena, Olympic Blvd, Μελβούρνη

- **Παρέλαση προς τιμήν του Οικουμενικού Πατριάρχου**

Κυριακή 13 Οκτωβρίου, 1:30 μ.μ. – 3:30 μ.μ.

KIA Arena, 200 Batman Ave, Μελβούρνη

- **Επίσημο Δείπνο**

Δευτέρα 14 Οκτωβρίου, 6:00 μ.μ.

Melbourne Park, Olympic Blvd, Μελβούρνη

(Κεντρική φωτογραφία: Νίκος Παπαχρήστου)

